

УДК 343.85

О. Sheremet

THE INTERPRETATION OF THE CONCEPT OF LOCAL SELF-GOVERNMENT AUTHORITIES FOR DEFINING OF THEIR ROLE IN CRIME PREVENTION

О.С. Шеремет

*кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри кримінального права
Класичний приватний університет
м. Запоріжжя*

ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ЇХ РОЛІ У ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИННОСТІ

Постановка проблеми. За висловленими в науковій літературі міркуваннями, самоврядування не слід розуміти спрощено (так, ніби всі члени суспільства одночасно здійснюють владу). Влада може бути реалізована безпосередньо членами суспільства і через певний механізм. Органи самоврядування виражають волю та інтереси всіх членів суспільства, і в цьому вони разом є володарюючими. Громадяни таким чином мають змогу реалізувати надані їм Конституцією права. Головну роль у здійсненні функцій самоврядування законодавець надав виборним та іншим органам місцевого самоврядування. Саме виборний орган (рада), який складається з депутатів, відповідно до закону наділяється правом представляти інтереси територіальної громади і приймати від її імені рішення. При реалізації функцій виборними органами їх діяльністю опікуються виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад — їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи. Саме ці виконавчі органи допомагають здійснювати функції виборним органам, у тому числі й у напрямку запобігання злочинності в межах відповідної території, це, по суті, є одним з їхніх обов'язків. Безпосередня участь громадян у здійсненні місцевого самоврядування передбачає їх добровільну активність. Йдеться про прояв будь-якої громадянської ініціативи, спрямованої на реалізацію різноманітних соціально-корисних планів і програм (у тому числі правотворча ініціатива, розробка й втілення профілактичних заходів тощо).

В умовах постійного зростання кількості злочинів, розбалансування системи влади, не завжди досконалих дій правоохоронних органів, запобігання злочинності органами місцевого самоврядування в межах власної території, особливо за участю громадян, у нинішніх умовах є вельми актуальним питанням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання запобігання злочинності на всіх рівнях висвітлені у працях таких вітчизняних і зарубіжних вчених: О.М. Бандурки, А.М. Бабенка, В.С. Батиргарєєвої, В.Ю. Бауліна, А.Б. Благої, Є.М. Блажівського, В.І. Борисова, Р.С. Веприцького, В. О. Глушкова, В.В. Голіни, Б.М. Головкина, В.К. Грищука, Н.О. Гурорової, І.М. Даньшина, С.Ф. Денисова, О.М. Джузи, В.М. Дрьоміна, В.П. Ємельянова, А.П. Закалюка, О.Г. Кальман, О.М. Костенка, О.Г. Кулика, О.В. Лисодеда, О.М. Литвака, О.М. Литвинова, О.А. Мартиненка, М.І. Мельника, В.О. Меркулової, П.П. Михайленка, А.А. Музики, М.І. Панова, О.П. Рябчинської, В.В. Сташиса, В.Я. Тація, В.О. Тулякова, П.Л. Фріса, М.І. Хавронюка, В.І. Шакуна та інших.

Однак, визначаючи роль влади у запобіганні злочинності, в цьому процесі недостатньо висвітлюються питання діяльності органів місцевого самоврядування. Особливої уваги в таких умовах заслуговують дослідження за названою тематикою, які б надавали аргументовані теоретичні й практичні пропозиції щодо організації запобіжних заходів органами місцевого самоврядування.

Метою статті є розкриття наукових підходів до визначення й тлумачення поняття органів місцевого самоврядування та їх ролі і функцій у запобіганні злочинності.

Основні результати дослідження. В Україні закладено конституційні засади місцевого самоврядування, прийнято низку базових нормативно-правових актів, які створюють правові та фінансові основи діяльності органів місцевого самоврядування. Проте від часу прийняття Конституції України та базових нормативно-правових актів з питань місцевого самоврядування розвиток місцевого самоврядування фактично здійснювався лише на рівні територіальних громад міст обласного значення, оскільки переважна більшість територіальних громад через їх надмірну подрібненість і надзвичайно слабку матеріально-фінансову базу виявилися неспроможними виконувати всі повноваження органів місцевого самоврядування.

Система місцевого самоврядування на сьогодні має низку проблем: погіршення якості та доступності публічних послуг унаслідок ресурсної неспроможності переважної більшості органів місцевого самоврядування здійснювати власні і делеговані повноваження; зношеність теплових, каналізаційних, водопостачальних мереж і житлового фонду та ризик виникнення техногенних катастроф в умовах обмеженості фінансових ресурсів місцевого самоврядування; складна демографічна ситуація у більшості територіальних громад (старіння населення, знелюднення сільських територій та монофункціональних міст); неузгодженість місцевої політики щодо соціально-економічного розвитку з реальними інтересами територіальних громад; нерозвиненість форм прямого народовладдя, неспроможність членів громад до солідарних дій, спрямованих на захист своїх прав та інтересів, у співпраці з органами місцевого самоврядування і місцевими органами виконавчої влади та досягнення спільних цілей розвитку громади; зниження рівня професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема внаслідок низької конкурентоспроможності органів місцевого самоврядування на ринку праці, зниження рівня

престижності посад, що призводить до низької ефективності управлінських рішень; корпоратизація органів місцевого самоврядування, закритість і непрозорість їх діяльності, високий рівень корупції, що призводить до зниження ефективності використання ресурсів, погіршення інвестиційної привабливості територій, зростання соціальної напруги; надмірна централізація повноважень органів виконавчої влади та фінансово-матеріальних ресурсів; відсторонення місцевого самоврядування від вирішення питань у сфері земельних відносин, посилення соціальної напруги серед сільського населення внаслідок відсутності повсюдності місцевого самоврядування.

Зазначені проблеми ускладнюються внаслідок проблем правового та інституційного характеру, а також неузгодженості реформ у різних сферах з реформуванням системи місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою держави [1]. Поряд із цим, досягнення оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади не виключає віднесення до числа основних повноважень органів місцевого самоврядування базового рівня є забезпечення громадської безпеки, що включає у себе й запобігання злочинності на відповідній території.

Як відомо, аналіз поняття місцевого самоврядування як форми і способу організації влади на місцях дає змогу визначити місцеве самоврядування як специфічну форму публічної влади, яка самостійно реалізується суб'єктами місцевого самоврядування шляхом вирішення в рамках законодавства питань місцевого значення і не входить у систему державної влади [2, с. 496–497].

П.М. Рабінович виокремлює загальнонародне, загальносуспільне і територіальне самоврядування. Дослідник зазначає, що самоврядування народу — це управління самим народом усіма справами суспільства, здійснюване через його політичну систему. Територіальне самоврядування — самоорганізація населення певної території, яке безпосередньо або через утворені ним органи вирішує згідно з чинним законодавством питання місцевого життя [3, с. 71].

За іншими визначеннями, місцеве самоврядування має особливу природу, що відрізняє його і від державного управління в інтересах усього суспільства, усіх територій, і від дій конкретних фізичних і юридичних осіб [4, с. 129; 5, с. 20]. Л.А. Сидорчук, розглядаючи роль самоврядування у сфері забезпечення правопорядку, пише, що місцеве самоврядування — це не тільки сфера самостійності і суспільної активності населення, але й специфічний рівень влади [6, с. 15].

Що стосується зарубіжного досвіду запобігання злочинності, то слід звернутися до праць Н. Крісті, Х. Курі, Дж. Ньюмана, Дж. Реймана та ін. [7; 8; 9; 10; 11]. Так, Х. Курі зазначає, що німецьку поліцію суспільство часто критикує за низьку розкриваність злочинів, яка складає всього 55% від загальної кількості зареєстрованих правопорушень. Саме тому важливою є активна взаємодія міліції (поліції) й громадськості, яка стане стримуючим, запобіжним фактором [12]. Систему стримування як найбільш ефективну пропонують і інші науковці [13; 14].

Застосування комплексного підходу дає змогу визначити термін «місцеве самоврядування як діяльність виборчих органів самоврядування, їх посадо-

вих та службових осіб у напрямі реалізації завдань щодо запобігання злочинності, а також участь громади в цій діяльності як через створені органи місцевого самоврядування, так і прояв інших видів громадських ініціатив. Інакше кажучи, ведучи мову про органи місцевого самоврядування, ми маємо на увазі весь спектр суб'єктів та ініціатив, що відносяться до проявів цього поняття, а не обмежуємося його розумінням виключно з позиції тлумачення профільного закону [15]. Такий широкий підхід є необхідним, оскільки на місцевому рівні будь-яке управлінське рішення вимагає тісного зв'язку та координації зусиль усіх суб'єктів влади та самоврядування, які існують на певній території, з обов'язковим залученням до цього процесу представників територіальної громади. Це також стає актуальним, коли мова ведеться про запобігання злочинності, оскільки в цій діяльності задіяні також і правоохоронні органи державного значення, що функціонують на певній території.

Звернення уваги на тлумачення поняття місцевого самоврядування зумовлено й тим, що у науковій літературі поширений підхід виокремлення його органів від утворюваних громадських інституцій, діяльність яких спрямовується на запобігання злочинності. Так, В. О. Неготченко серед різноманітних груп суб'єктів запобігання злочинності виділяє та розрізняє: а) суб'єктів, які на місцевому рівні в процесі виконання своїх безпосередніх функцій впливають на усунення причин і умов, що сприяють вчиненню злочинів (органи державної влади та органи місцевого самоврядування); б) суб'єктів, які на громадських засадах сприяють правоохоронній діяльності у сфері нейтралізації причин і умов вчинення злочинів та інших правопорушень (громадські пункти охорони порядку, товариські суди, добровільні народні дружини, оперативні загони по боротьбі й попередженню окремих видів злочинів, інші громадські формування, що здійснюють охоронні, розшукові та профілактичні функції) [16, с. 11].

На нашу думку, таке виокремлення є недоцільним, оскільки місцеве самоврядування в особі представницьких органів не може реалізовувати запобіжну функцію, бо це суперечитиме цільовому їх призначенню. Саме утворювані місцевим самоврядуванням громадські структури та ініціативи і мають виступати рушійною силою й засобом забезпечення означеної функції. При цьому об'єктом запобіжної діяльності органів місцевого самоврядування є вся територія адміністративної одиниці, на яку поширюється діяльність відповідних органів місцевого самоврядування.

Для з'ясування питання про правові основи запобігання злочинності органами місцевого самоврядування та, зокрема, забезпечення такої функції, як запобігання злочинності, необхідно вивчити відповідні нормативні правові акти, які регламентують повноваження цих органів. Нормативна база — це своєрідне організаційно-функціональне відображення всіх елементів системи органів місцевого самоврядування, як суб'єктів профілактики правопорушень, що виражене юридично та відповідає їй цільовому призначенню. Конкретні юридичні норми забезпечують моделювання певних підсистем профілактики, формалізацію їх функціональних, організаційних та інформаційних структур, а також безпосереднє виконання різних функцій щодо профілактики адміні-

стративних правопорушень і самою системою органів місцевого самоврядування, й іншими формами самоорганізації населення (зборами, сходами громадян за місцем проживання, комітетами тощо) [17, с. 17].

На наш погляд, ситуація щодо певної невизначеності форм і методів запобіжної діяльності цих суб'єктів, поміж іншим, зумовлена відсутністю у базовому законодавстві, до числа якого належить і Закон України «Про місцеве самоврядування», чіткого покладання на місцеве самоврядування означеного завдання. Загальновизнаним є той факт, що запобігання злочинності має на увазі усунення або зменшення рівня причин злочинів, та умов, які сприяють їх вчиненню. Конституція України прямо закріплює повноваження місцевого самоврядування щодо безпосереднього впливу на соціально-економічні чинники, формування культурного середовища на відповідній території тощо. Проте ні в Конституції України, ні в Законі України «Про місцеве самоврядування» немає чіткого визначення функцій органів місцевого самоврядування у запобіганні злочинності.

Необхідно зазначити, що на відміну від України, в інших країнах зі схожим історичним минулим та соціально-економічним становищем на даному етапі розвитку на місцеве самоврядування покладаються функції з діяльності у сфері запобігання правопорушенням. Наприклад, у Республіці Білорусь вони названі серед суб'єктів такої діяльності у спеціальному законі «Про основи діяльності з профілактики правопорушень» [18]. До основних повноважень органів місцевого самоврядування у сфері профілактики правопорушень віднесено вжиття заходів щодо надання допомоги колишнім засудженим у забезпеченні житлом, працевлаштуванні й отримання соціальної й медичної допомоги; створення громадських пунктів для координації діяльності добровільних дружин, колективів працівників підприємств та установ; координацію роботи суб'єктів профілактики у межах відповідної території; створення робочих місць та стимулювання діяльності організацій, що займаються цими питаннями; опитування місцевого населення та стимулювання громадян щодо інформування про відомі їм злочини.

У Типовому положенні про територіальні ради місцевого самоврядування, затвердженому наказом Міністра економіки республіки Казахстан, найпершим завданням місцевого самоврядування названо саме сприяння в реалізації прав громадян з вирішення питань територіального значення та профілактики правопорушень [19]. До питань, якими займаються ради місцевого самоврядування, відносяться сприяння у реалізації прав громадян, а також вивчення й урахування думки громадян з питань профілактики правопорушень у межах ради [20]. Дещо інакше, хоча й доволі чітко, сформульовані функції, а точніше обов'язок місцевого самоврядування в Республіці Грузія: гарантування дотримання прав людини, законності, громадського права і порядку [21]. Подібним чином визначені функції, завдання або обов'язки місцевого самоврядування і в інших країнах колишнього радянського простору.

Регламентация питань місцевого значення показала, що до їх переліку законодавець лише опосередковано відносить запобігання злочинності як один із напрямів діяльності місцевого самоврядування. Однак чітке визначен-

ня таких функцій логічно впливає як з практики діяльності подібних територіальних утворень, так і з положень Конституції України, за якими обмеження прав громадян на здійснення місцевого самоврядування не допускається.

Висновки. Підсумовуючи викладене, можна вказати на три основні актуальні питання, що свідчать про необхідність чіткого тлумачення поняття органів місцевого самоврядування та вдосконалення їхніх функцій:

- регламентації на законодавчому рівні функції запобігання злочинності як питання компетенції органів місцевого самоврядування, у зв'язку з чим доцільно внести доповнення до Закону України «Про місцеве самоврядування»;

- переходу від існуючої централізованої системи забезпечення громадської безпеки та правопорядку до децентралізованої системи, заснованої на діяльності місцевих правоохоронних формувань, створюваних органами місцевого самоврядування;

- створення правової та практичної бази з регулювання сфери запобігання злочинності силами та засобами органів місцевого самоврядування, громадськими формуваннями, територіальною громадою тощо.

Запропонований підхід не можна назвати цілком новітнім, оскільки подібна система організації запобігання злочинності на містах є відображенням не лише зарубіжного, а й вітчизняного досвіду запобігання злочинності, який неодноразово доводив свою ефективність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.

2. *Журавський В.С.* Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні : Підручник для студентів вищих навчальних закладів / В.С. Журавський, В.О. Серьогін, О.Н. Ярмиш. — К. : Ін Юре, 2004. — 672 с.

3. *Рабінович П.М.* Основи загальної теорії права та держави : навчальний посібник / Петро Мойсейович Рабінович. — [5-те вид.]. — К. : Атіка, 2001. — 176 с.

4. *Чапала Г.* Місцеве самоврядування і громадянське суспільство: проблеми співвідношення / Г. Чапала // Право України. — 2004. — № 2. — С. 127—133.

5. *Сенчук В.* Місцеве самоврядування і демократична держава: діалектика взаємозв'язку і взаємної детермінації / В. Сенчук // Юридична Україна. — 2009. — № 6 (78). — С. 17—23.

6. *Сидорчук Л.А.* Місцеве самоврядування у сфері забезпечення правопорядку : (національний та міжнародний досвід) : монографія/ Леонід Андрійович Сидорчук [за заг. ред. О. М. Бандурки]. — Київ : КиМУ, 2009. — 220 с.

7. Read Donald Trump's Full Inauguration Speech — 2017. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://time.com/4640707/donald-trump-inauguration-speech-transcript/>

8. *Hopt K.J., Steffek F.* Mediation. Rechtstatsachen, Rechtsvergleich, Regelungen. — Tübingen : Mohr Siebeck, 2008. — P. 483—566.

9. *Lotke Eric.* The Prison-Industrial Complex. Multinational Monitor. November, — 1996. — P. 18—21.

10. *Reiman G.* Rich Get Richer and The Poor Get in Prison. — N.-Y., 1979. — P. VII. — P. 22—27.

11. *Christie N.* Conflicts as Property. — Br.j. Crim., 1977. — P. 1—19.
12. *Helmut Kury.* Mediation, restorative justice and social reintegration of offenders: the effect of alternative sanction to penal punishment // Actual Problems of Economics and Law. — 2015. — № 3. — С. 181—203.
13. *Dölling D., Entorf H., Hermann D., Rupp T.* Meta analysis of empirical studies on deterrence // Punitivity—International Developments. — 2011. — Vol. 3. — P. 315—378.
14. *Hassemer W.* Warum Strafe sein muss: ein Plädoyer. — Berlin : Ullstein, 2009. — 285f с.
15. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР (Редакція від 08.10.2016) // Відомості Верховної Ради України. — 2016 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.
16. *Негодченко В.О.* Діяльність органів внутрішніх справ щодо попередження злочинів у сучасних умовах : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / В.О. Негодченко; Нац. ун-т внутр. справ. — Харків, 2003. — 20 с.
17. *Лещух А.Р.* Діяльність органів місцевого самоврядування у сфері профілактики адміністративних правопорушень: організаційно-правове забезпечення: монографія / А.Р. Лещух. — Львів : ЛьвДУВС, 2012. — 292 с.
18. Закон Республіки Беларусь «Об основах деятельности по профилактике правонарушений» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://kodeksy-by.com/zakon_rb_ob_osnovah_deyatelnosti_po_profilaktike_pravonarushenij/download.htm.
19. Об утверждении Типового положения о территориальных советах местного самоуправления [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://adilet.zan.kz/rus/docs/V1500012456>.
20. Территориальные советы местного самоуправления созданы в Степногорске [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://www.postsovet.ru/blog/ukraina/822319.html>.
21. Местное самоуправление в Грузии [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.ivote.ge/images/doc/uploadedFiles/files/06-adgilobrivi%20TviTmarTveloba%20saqarTveloSi-2001-rus.pdf>.

REFERENCES

1. Kontseptsiiia reformuvannia mistsevoho samovriaduvannia ta terytorialnoi orhanizatsii vlady v Ukraini [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.
2. *Zhuravskiy V.S.* Derzhavne budivnytstvo ta mistseve samovriaduvannia v Ukraini : Pidruchnyk dlia studentiv vyshchychk navchalnykh zakladiv / V.S. Zhuravskiy, V.O. Serohin, O.N. Yarmysh. — K. : In Yure, 2004. — 672 s.
3. *Rabinovych P.M.* Osnovy zahalnoi teorii prava ta derzhavy : navchalnyi posibnyk / Petro Moiseiovych Rabinovych. — [5-te vyd.]. — K. : Atika, 2001. — 176 s.
4. *Chapala H.* Mistseve samovriaduvannia i hromadianske suspilstvo: problemy spivvidnoshennia / H. Chapala // Pravo Ukrainy. — 2004. — № 2. — S. 127—133.
5. *Senchuk V.* Mistseve samovriaduvannia i demokratychna derzhava: dialektyka vzaiemozviazku i vzaiemnoi determinatsii / V. Senchuk // Yurydychna Ukraina. — 2009.— № 6 (78). — S. 17—23.
6. *Sydorchuk L.A.* Mistseve samovriaduvannia u sferi zabezpechennia pravoporiadku : (natsionalnyi ta mizhnarodnyi dosvid) : monohrafiia/ Leonid Andriiovych Sydorchuk [za zah. red. O. M. Bandurky]. — Kyiv : KyMU, 2009. — 220 s.

7. Read Donald Trump's Full Inauguration Speech — 2017 [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://time.com/4640707/donald-trump-inauguration-speech-transcript/>
8. *Hopt K.J., Steffek F.* Mediation. Rechtstatsachen, Rechtsvergleich, Regelungen. — Tübingen : Mohr Siebeck, 2008. — P. 483—566.
9. *Lotke Eric.* The Prison-Industrial Complex. Multinational Monitor. November, — 1996. — P. 18—21.
10. *Reiman G.* Rich Get Richer and The Poor Get in Prison. — N.-Y., 1979. — P. VII. — P. 22—27.
11. *Christie N.* Conflicts as Property. — Br.j. Crim., 1977. — P. 1—19.
12. *Helmut Kury.* Mediation, restorative justice and social reinregration of offenders: the effect of alternative sanction to penal punishment // Actual Problems of Economics and Law. — 2015. — № 3. — С. 181—203.
13. *Dölling D., Entorf H., Hermann D., Rupp T.* Meta analysis of empirical studies on deterrence // Punitivity—International Developments. — 2011. — Vol. 3. — P. 315—378.
14. *Hassemer W.* Warum Strafe sein muss: ein Plädoyer. — Berlin : Ullstein, 2009. — 285f c.
15. Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini : Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 № 280/97-VR (Redaktsiia vid 08.10.2016) // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. — 2016 [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.
16. *Nehodchenko V.O.* Diialnist orhaniv vnutrishnikh sprav shchodo poperedzhenia zlochnyiv u suchasnykh umovakh : Avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.08 / V.O. Nehodchenko; Nats. un-t vnutr. sprav. — Kharkiv, 2003. — 20 s.
17. *Leshchukh A.R.* Diialnist orhaniv mistsevoho samovriaduvannia u sferi profilaktyky administratyvnykh pravoporushen: orhanizatsiino-pravove zabezpechennia: monohrafiia / A.R. Leshchukh. — Lviv : LvDUVS, 2012. — 292 s.
18. Zakon Respubliki Belarus' "Ob osnovah dejatel'nosti po profilaktike pravonarushenij" [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : http://kodeksy-by.com/zakon_rb_ob_osnovah_deyatelnosti_po_profilaktike_prononarushenij/download.htm.
19. Ob utverzhenii Tipovogo polozhenija o territorial'nyh sovetah mestnogo samoupravlenija [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://adilet.zan.kz/rus/docs/V1500012456>.
20. Territorial'nye sovety mestnogo samoupravlenija sozdany v Stepnogorske [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <https://www.postsovet.ru/blog/ukraina/822319.html>.
21. Mestnoe samoupravlenie v Gruzii [Elektronnyi resurs]. — Rezhym dostupu : <http://www.ivote.ge/images/doc/uploadedFiles/files/06-adgilobrivi%20TviTmarTveloba%20saqarTveloSi-2001-rus.pdf>.

Шермет О.С. Тлумачення поняття органів місцевого самоврядування для встановлення їх ролі у запобіганні злочинності

У статті акцентується увага на необхідності тлумачення поняття органів місцевого самоврядування у зв'язку із запобіганням злочинності. Відмічається, що в умовах постійного зростання кількості злочинів, розбалансування системи влади, не завжди досконалих дій правоохоронних органів запобігання злочинності органами місцевого самоврядування в межах власної території, особливо за участю громадян, у нинішніх умовах є вельми актуальним питанням.

Ключові слова: громада, органи місцевого самоврядування, запобігання злочинам, правоохоронні органи.

Шермет О.С. Толкование понятия органов местного самоуправления для установления их роли в предупреждении преступности

В статье акцентируется внимание на необходимости толкования понятия органов местного самоуправления в связи с предупреждением преступности. Отмечено, что в условиях постоянного роста количества преступлений, разбалансировки системы власти, не всегда успешных действий правоохранительных органов предотвращение преступности органами местного самоуправления в пределах своей территории, особенно с участием граждан, в нынешних условиях является весьма актуальным вопросом.

Ключевые слова: община, органы местного самоуправления, предупреждение преступности, правоохранительные органы.

Sheremet O. The Interpretation of the Concept of Local Self-government Authorities for defining of their Role in Crime Prevention

The author focuses on the need to interpret the concept of local self-government in relation to crime prevention. It is noted that in the conditions of constant growth of the amount of crimes, unbalanced system of power, not always successful law enforcement practice, crime prevention by local self-government authorities within their territory, particularly in cooperation with citizens, is a very important issue in the current environment.

Keywords: Community; Local Self-Government Authorities; Crime Prevention; Law Enforcement Agencies

Стаття надійшла до редакції 27.12.2016.